

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2330/98 НА СЪВЕТА

от 22 октомври 1998 година

относно предвиждане на предлагане на обезщетения за някои производители на мляко и млечни продукти, за които са наложени временни ограничения върху извършването на търговия от тях

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално, член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че при въвеждането на схема за допълнителната такси през 1984 г. в сектора на млякото и млечните продукти, законодателството на Общността, при установяването на правила за разпределение на индивидуалните референтни количества, не взе под внимание ситуацията на производителите, които, в резултат на ангажимент в съответствие с Регламент (ЕИО) № 1078/77 на Съвета от 17 май 1977 г. относно въвеждане на система на премии за не-прилагане на търговски мерки по отношение на мляко и млечни продукти и за преобразуване на стадата млечни крави⁴, не са доставяли или продавали мляко през отчетната година, възприета от държавата-членка, или върху тях са били наложени ограничения в размера на доставките или продажбите през тази година;

като има предвид, че, вследствие на решение на Европейския съд от 19 май 1992 г. по обединени дела C-104/89 и C-37/90, институциите на Общността са поели ангажимент да приложат изцяло това съдебно решение по отношение на всички заинтересовани производители, обстоятелствата, свързани с които отговарят напълно на условията в съдебното решение, с оглед на отговорността на Общността да обезщети вредите, които тези производители са претърпели, доколкото оригиналното законодателство на Общността не съдържа разпоредби за разпределение на индивидуално референтно количество за тях; като има предвид, че заинтересованите производители са били по същество тези, които са имали право да кандидатстват за индивидуално референтно количество съгласно

¹ ОВ С 273, 2. 9. 1998 г., стр. 3.

² ОВ С 328, 26. 10. 1998 г.

³ Становище от 15 октомври 1998 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

⁴ ОВ L 131, 26. 5. 1997 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 1300/84 (ОВ L 125, 12. 5. 1984 г., стр. 23).

разпоредбите, добавени към Регламент (ЕИО) № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 г. за приемане на общи правила за приложението на таксата съгласно член 5в на Регламент № 804/68 в сектора на млякото и млечните продукти⁵ с Регламент (ЕИО) № 764/89⁶ или Регламент (ЕИО) № 1639/91⁷; като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 2187/93 на Съвета от 22 юли 1993 г. относно предвиждане на предложение за обезщетение за някои производители на мляко и млечни продукти, за които са наложени временни ограничения върху извършването на търговия от тях⁸ въведе режим на обезщетяване на тези производители, съгласно който на всички производители, които отговарят на условията и са подали заявление, е направено предложение въз основа на определена сума, което може да бъде прието, с което въпросът се урежда изцяло и окончателно, или да бъде отхвърлено.

като има предвид, че въз основа на заявления на двама производители, Първоинстанционният съд, в неговото решение от 9 декември 1997 г. по обединените дела T-195/94 и T-202/94, нареди на Общността да обезщети вредите, претърпени от споменатите производители, доколкото първичното законодателство на Общността, установяващо схема на допълнителни такси, не съдържа разпоредби за разпределението на индивидуално референтно количество по отношение на стопанствата, обект на ангажимент в съответствие с Регламент (ЕИО) № 1078/77, и доколкото последващите изменения на законодателството изключиха разпределението на специални референтни количества на производители, на които е прехвърлена премия, отпусната в съответствие с Регламент (ЕИО) № 1078/77, и които са били получили референтно количество по силата на член 2 и/или член 6 от Регламент (ЕИО) № 857/84;

като има предвид, че съществуват значителен брой други производители, обстоятелствата, свързани с които отговарят на условията, установени в съдебното решение по отношение на отговорността на Общността и които или вече са започнали съдебни процедури срещу Съвета и Комисията или са подали към институциите на Общността молби за обезщетения; като има предвид, че заинтересованите производители са по същество тези, които са имали право да кандидатстват за специално референтно количество в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2055/93⁹); като има предвид, че следователно е уместно да се създаде подходящ механизъм за уреждане на тези молби;

като има предвид, че от гледна точка на броя на производителите, които потенциално отговарят на условията, не би било възможно да се оцени искът на всеки производител на индивидуална основа; като има предвид, че следователно е необходимо да се използва подход за изчисляване на сумата за обезщетението на базата на определена сума; като има предвид, че е уместно да се следват, доколкото е възможно, механизмите, установени с Регламент (ЕИО) № 2187/93;

⁵ ОВ L 90, 1. 4. 1984 г., стр. 13. Регламент, отменен с Регламент (ЕИО) № 3950/92 (ОВ L 405, 31. 12.1992 г., стр. 1).

⁶ ОВ L 84, 29. 3. 1989 г., стр. 2.

⁷ ОВ L 150, 15. 6. 1991 г., стр. 35.

⁸ ОВ L 196, 5. 8. 1993 г., стр. 6.

⁹ ОВ L 187, 29. 7. 1993 г., стр. 8.

като има предвид, че следва да бъде установена пряка връзка между признаването на правото на специално референтно количество в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2055/93 и съществуването на щета, състояща се в ограничаването на производството на мляко въпреки желанието на засегнатия производител; като има предвид, че за да се гарантира, че даден производител не може да се възползва от получаването на специално референтно количество с единствената цел да спекулира с предполагаемата стойност на разпределеното референтно количество, следва да се отчитат последващите действия на този производител по време на ограничения период, установен в Регламент (ЕИО) № 2055/93;

като има предвид, че в случай на прехвърляне на собствеността на част от стопанство, което е обект на ангажимент съгласно Регламент (ЕИО) № 1078/77, е необходимо да се определи базата, въз основа на която следва да се изчисли годишното количество; като има предвид, че годишното количество най-общо ще бъде определено в зависимост от площта на прехвърлената земя като съотношение към общата площ на първоначалното стопанство; като има предвид, че в резултат на решението на Европейския съд от 16 октомври 1997 г. по Дело C-165/95, в случаите, когато първоначалното стопанство е смесено стопанство, и когато съществуват необходимите доказателства, определянето трябва да е съответно на частта на стопанството, която пряко или косвено е ангажирана с производството на мляко към момента, когато е поет ангажиментът в съответствие с Регламент (ЕИО) № 1078/77; като има предвид, че същите принципи следва да бъдат прилагани в случая, когато приобретателите на цялото стопанство, обект на такъв ангажимент, или приобретателите на част от такова стопанство, впоследствие прехвърлят от част от стопанството преди разпределянето на специално референтно количество;

като има предвид, че в светлината на казаното по-горе, количеството, което следва да бъде компенсирано, трябва да бъде изчислено в съответствие с принципите, изложени в мотивите на решенията на Европейския съд от 19 май 1992 г. и на Първоинстанционния съд от 9 декември 1997 г.;

като има предвид, че периодът, за който следва да бъде предложено обезщетението, следва да бъде посочен; като има предвид, че вредата, понесена от засегнатите производители може, в съответствие със споменатите по-горе принципи, да бъде разглеждана като прекратена към датата на приемането на Регламент (ЕИО) № 2055/93, или ако този момент е настъпил по-рано, към датата на разпределение на специално референтно количество; като има предвид, че разпоредбите на член 43 на статута на Европейския съд определят петгодишна давност за съдебните иски; като има предвид, че, в отговор на заявленията на производители, получени след датата на решението на Първоинстанционния съд от 9 декември 1997 г., институциите временно се отказаха от своето право да се позовават на изтичане на давностния срок; като има предвид, че следователно е необходимо да се определят условията, при които давностният срок започва да тече отново;

като има предвид, че по административни причини е необходимо да се определи срок за подаването на заявления за обезщетение от производители до компетентните органи, за да бъдат те допуснати за разглеждане, а така също и

срокове за представянето на предложения и тяхното приемане; като има предвид, че Комисията трябва да разполага с необходимите правомощия да удължи срока за представяне на предложения при подходящи обстоятелства;

като има предвид, че за целите на прилагането на практика на настоящия регламент, държавите-членки трябва да изпълнят необходимите административни задачи в съответствие с неговите разпоредби, по силата на специфично пълномощие, ограничено до изпълнението на тези задачи; като има предвид, че условие за приемането на предложение задължително трябва да бъде отказът от всички претенции, произтичащи от факта, че не са били разпределени референтни количества, то предложението за обезщетение до производителя трябва да бъде направено от компетентния орган на държавата-членка от името и за сметка на Съвета и Комисията;

като има предвид, че Регламент (ЕИО) № 2187/93 определя размерите на обезщетенията в екю за 100 кг мляко за всяка от годините от 1984/85 до 1990/91, разграничени в зависимост от размерите на стопанството, определени на базата на производството на мляко; като има предвид, че тези количества представляват обща прогнозна оценка по години и в зависимост от размера на стопанството на разликата между дохода, който заинтересованите производители биха получили от предлагането на пазара на мляко, ако върху тях не са били наложени ограничения да извършват такова предлагане, и дохода, който те са получили или биха получили, ако са проявявали грижата на добри стопани по време на същия период; като има предвид, че, в светлината на опита, натрупан при прилагането на този регламент, може да се направи извода, че е демонстрирана обективността на метода, използван за изчисляване на размера на обезщетенията, а самите обезщетения представляват приемлива оценка на загубите, понесени от производителите;

като има предвид, че следователно е уместно да се запазят същите размери на сумите по схемите за обезщетяване на производителите по силата на настоящия регламент; като има предвид че, все пак, разграничаването в зависимост от размера на стопанството не е съотносимо за производители, на които е прехвърлено правото на премия за прилагане на нетърговски мерки или са прехвърлени правата на собственост върху част от стопанство, обект на ангажимент във връзка с прилагане на нетърговски мерки; като има предвид, че може да бъде прието, че най-общо такива производители са управлявали стопанства, в които производството на мляко е нараствало и чиито референтни количества са били над средните стойности; като има предвид, че следователно е уместно да се използват стойностите, съответстващи на фермите с най-голям размер; като има предвид, че е необходимо да се определят размерите на обезщетение също за годините от 1991/92 до 1993/94; като има предвид, че тези размери могат да бъдат изчислени въз основа на размерите за предишните години с корекции, които да отчитат движенията в цените на млякото в държавите-членки, на чиято територия се намират стопанствата на мнозинството от производителите;

като има предвид, че отказът на производител да приеме предложението, направено от компетентния орган на държавата-членка в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент ще представлява отказ на предложение на Общността; като има предвид, че всички продължаващи или впоследствие започнати съдебни процедури биха попаднали под юрисдикцията на Общността;

като има предвид, че опитът от прилагането на Регламент (ЕИО) № 2187/93 показва, че е препоръчително да се предостави възможност да се прави предложение за обезщетение на производители, които не отговарят на някои условия, залегнали в схемите съгласно регламента, но обстоятелствата, свързани с които, независимо от това отговарят на условията, установени в решенията на Европейския съд или Първоинстанционния съд по отношение на отговорността на Общността,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

На производители, на които е прехвърлена собствеността върху част от стопанство или цяло стопанство, което е обект на ангажимент, поет в съответствие с Регламент (ЕИО) № 1078/77 (т. нар. „SLOM стопанство”) и които са претърпели загуба в резултат от ограничение в размера на доставките или продажбите на мляко или млечни продукти по силата на този ангажимент по време на отчетната година, избрана от съответната държавата-членка в съответствие със схемата за допълнителни такси в сектора на производство на мляко и млечни продукти, се предоставя обезщетение при спазване на условията, определени от настоящия регламент.

Член 2

Заявление за обезщетение се счита за отговарящо на условията, ако е подадено от производител, на когото е разпределено специално референтно количество в съответствие с член 1, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2055/93, или на когото, в съответствие с член 1, параграф 2 от този регламент, е разпределена част от специално референтно количество, което преди това е било разпределено по силата на член 3а от Регламент (ЕИО) № 857/84, или еквивалентно количество, произхождащо от националния резерв, споменат в член 5 на Регламент (ЕИО) № 3950/92 на Съвета от 28 декември 1992 г. относно въвеждане на допълнителна такса в сектора на мляко и млечните продукти¹⁰, при положение, че държавата-членка е решила в съответствие с трета алинея на член 1, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2055/93 да удовлетвори правата на производителя, на когото е прехвърлено референтно количество, по този начин.

Член 3

¹⁰ ОВ L 405, 31.12.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 903/98 на Комисията (ОВ L 127, 29.4.1998 г., стр. 8).

Заявлението се подава от лицето, на което е разпределено специалното референтно количество, споменато в член 2, или от нейните или неговите наследник или наследници, без да се нарушава действието на разпоредбите на националното законодателство на държавите-членки.

Член 4

Като изключение от член 2, не се приема заявление от производител, който е получил специално референтно количество в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2055/93, ако той е участвал преди 1 октомври 1996 г. в която и да е мярка, свързана с окончателното изоставяне на референтните количества, или е продал или отдал на под аренда цялото си стопанство преди тази дата.

Член 5

1. Компетентната институция, спомената в член 9, определя годишното количество, по отношение на което е дължимо обезщетение, на базата на количеството, използвано при изчисляването на премията, предоставена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 1078/77, увеличено с 1 % и намалено с процента, представящ намаленията, приложени във всяка държава-членка, на референтните количества на производители, установени в съответствие с членове 2 и 6 от Регламент (ЕИО) № 857/84.

2. За производители, на които е прехвърлено изцяло *SLOM* стопанство, годишното количество се изчислява в съответствие с параграф 1, намалено, по целесъобразност, в съответствие с параграф 4.

3. За производители, на които е прехвърлена част от *SLOM* стопанство, годишното количество се изчислява в съответствие с параграф 1, намалено пропорционално на площта на първоначалното *SLOM* стопанство, която не е прехвърлена. В случай, че първоначалното *SLOM* стопанство е било смесено стопанство, намалението се изчислява на базата на площите на първоначалното *SLOM* стопанство, които са били използвани директно или индиректно за производство на мляко, при условие, че такова използване може да бъде установено по удовлетворителен за компетентната институция начин. Полученото количество се намалява по-нататък, по целесъобразност, в съответствие с параграф 4.

4. Ако производителят е прехвърлил част от *SLOM* стопанството или от частта на *SLOM* стопанството, която му е била прехвърлена, по време на периода на ангажимента за прилагане на нетърговски мерки и преди разпределението на специално референтно количество в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2055/93, то годишното количество, по отношение на което се дължи обезщетение в съответствие с алинеи 2 и 3 се намалява пропорционално на площта, която производителят е прехвърлил. В случай, че първоначалното *SLOM* стопанство е било смесено стопанство, намалението се изчислява на базата на площите на първоначалното *SLOM* стопанство, които са били използвани директно или

индиректно за производство на мляко, при условие, че такова използване може да бъде установено по удовлетворителен за компетентната институция начин.

Член 6

Ако част от стопанството на производителя е продадена или отдадена под аренда след разпределението на специалното референтно количество и преди 1 октомври 1996 г., годишното количество, по отношение на което се дължи обезщетение, определено в съответствие с член 5, се намалява с частта от специалното референтно количество, която е върната в националния резерв.

Член 7

1. Обезщетение се предлага само за период, за който е предвидено право на обезщетение.
2. За целите на определяне на периода, за който се предлага обезщетение:
 - а) датата на прекъсване на петгодишния давностен период, установен с член 43 от Статута на Европейския съд е по-ранното от следните събития:
 - в случай на иск, подаден пред Европейския съд или Първоинстанционния съд, датата, на която заявлението е вписано в регистъра на съда,
 - в случай на заявление към институция на Общността, датата на приемането на такова заявление от Съвета или Комисията (по-ранната от двете дати) при положение, че или заявителят впоследствие е подал иск пред Първоинстанционния съд в рамките на двумесечния срок, определен от член 43 от Статута на Съда на ЕО, или институцията на Общността е потвърдила писмено, че заявлението е прекъснало действието на давностния период;
 - б) като начална дата на периода на обезщетение се счита датата пет години преди датата на прекъсване на давностния период, но не преди 2 април 1984 г., нито преди датата, на която е изтекъл ангажимента за прилагане на нетърговски мерки или за преобразуване;
 - в) като крайна дата на периода на обезщетение се счита 1 август 1993 г. или датата, на която производителят е получил специално референтно количество, ако тя е настъпила по-рано.

Член 8

Ако по време на периода, за който е предвидено обезщетение и преди разпределянето на специалното референтно количество, производителят е увеличил производството, като по този начин е надхвърлил референтното количество, с което е разполагал, количеството, по отношение на което се дължи обезщетение се намалява за съответния период с доставените или директно

продадени количества, които надвишават това референтно количество. Доставените или директно продадените количества и наличното референтно количество за част от дванайсетмесечен период се определят съответно на общите доставки или директни продажби и наличното референтно количество като цяло за дванайсетмесечния период. Референтните количества, споменати във втора алинея на член 2 от Регламент (ЕИО) № 2055/93 не се взимат под внимание за целите на определянето на наличното референтно количество.

Член 9

Всяко заявление за обезщетение трябва да бъде отправено до компетентния орган, определен за тази цел във всяка заинтересована държава-членка, като се използва формуляр, подготвен в съответствие с процедурата, описана в член 30 от Регламент (ЕИО) № 804/68¹¹. То трябва да бъде получено от компетентния орган най-късно на 31 януари 1999 г., за да може да бъде допустимо.

Член 10

Компетентният орган, посочен в член 9, проверява точността на предоставената от производителя информация и изчислява размера на обезщетенията въз основа на количеството и периода, за който се дължи обезщетение, като използва сумите, посочени в приложението.

Член 11

Към сумата на обезщетенията се добавя лихва в размер на 6 % на годишна база от 9 декември 1997 г. до датата на изплащането на обезщетенията. Независимо от това, в случай, че изплащането на обезщетенията е забавено поради това, че производителят не е предоставил информация или документи, свързани със заявлението за обезщетение, необходими на компетентния орган, или доказателството за оттегляне на съдебен иск, споменато във втора алинея на член 13, параграф 3, за периода на забавянето не се изплаща лихва.

Член 12

Пълният размер на обезщетенията се преизчислява в националната валута, като се използва земеделския конверсионен курс, приложим на датата, на която настоящият регламент влезе в сила.

Член 13

1. В рамките на четири месеца от получаването на заявление за обезщетение, компетентният орган, посочен в член 9, изпраща на заявителя предложение за обезщетение, изчислено в съответствие с настоящия регламент, придружено с

¹¹ Регламент (ЕИО) № 804/68 на Съвета от 27 юни 1968 г- относно общата организация на пазара на мляко и млечни продукти (ОВ L 148, 28.6.1968 г., стр. 13). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1587/96 (ОВ L 206, 16.8.1996 г., стр. 21).

декларация за пълно и окончателно уреждане на въпроса. Този период може да бъде удължен от Комисията в съответствие с процедурата, предвидена в член 16, при наличие на надлежно обосновано искане на държава-членка. Предложението се прави от името и за сметка на Съвета и Комисията.

2. Когато на заявителя е прехвърлена част от SLOM стопанство и специалното референтно количество, разпределено в съответствие с член 1, параграф 1 или параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2055/93, е обект на повторна оценка от страна на националните власти, периодът в параграф 1 е четири месеца от датата на окончателното решение на националните органи относно повторната оценка на специалното референтно количество, когато датата, на която е взето това решение, е по-късна от получаването на заявлението за обезщетение.

3. Предложението се приема чрез връщането на компетентния орган на надлежно подписана декларация. Тя трябва да бъде получена от компетентния орган не по-късно от три месеца след датата на изпращането на предложението, за да има обвързваща сила.

Обезщетението се плаща, ако предложението е прието. Независимо от това, в случай на производители, които са завели съдебни искове срещу институциите на Общността, на компетентния орган трябва също така да бъде представено доказателство за оттегляне на съдебните искове преди плащането на обезщетенията.

Отказът да се приеме предложението в рамките на определения период означава, че то престава да бъде обвързващо за Съвета и Комисията.

Приемането на предложението води до отказ от каквито и да е искове от какъвто и да е характер срещу Общността по отношение на каквито и да е загуби по смисъла на член 1, включително лихви и разноски.

Член 14

Давностният период в съответствие с член 43 от Статута на Съда на ЕО започва отново да тече от 1 февруари 1999 г. за всички производители по смисъла на член 1, които не са подали заявление за обезщетение в съответствие с член 9, освен ако не е бил прекъснат от разглеждане на дела, които са все още висящи.

За производители, които са получили предложение за обезщетение по силата на член 13, параграф 1 или параграф 2, периодът на давност започва да тече отново от деня, следващ датата, на която изтича периодът за приемане на предложението, установен с параграф 3 на член 13, освен ако не е бил прекъснат от разглеждане на дела, които са все още висящи.

Член 15

Комисията може да реши в съответствие с процедурата, посочена в член 16 да позволи предаването на предложения за обезщетение на производители,

обстоятелствата, свързани с които са такива, че отговарят на условията за установяване на отговорност от страна на Общността, но които не са получили обезщетение в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2187/93 или в съответствие с предходните разпоредби на настоящия регламент. Размерът на предлаганото обезщетение се изчислява в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2187/93 или на настоящия регламент или в съответствие с критериите, които могат да бъдат определени в съдебното решение относно вредите от Съда на ЕО по обединените дела C-104/89 и C-37/90, в зависимост от случая. Размерът на лихвата и периодът, за който тя се начислява, могат да бъдат променяни в зависимост от специфичните обстоятелства. Необходимите периоди по отношение на предложенията за обезщетение и тяхното приемане също се определят.

Член 16

Комисията, в съответствие с процедурата, установена в член 30 от Регламент (ЕИО) № 804/68 на Съвета, определя подробни правила за прилагането на настоящия регламент, и по-специално на разпоредбите относно плащането на разноските на упълномощените от производителите лица.

Член 17

Финансирането на плащанията, направени в съответствие с настоящия регламент, се разглежда като интервенция по смисъла на член 3 от Регламент (ЕИО) № 729/70¹².

Член 18

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и е пряко приложим във всички държави-членки.

Съставено в Люксембург на 22 октомври 1998 година.

За Съвета:

Председател

W. MOLTERER

¹² Регламент (ЕИО) № 729/70 на Съвета от 21 април 1970 г. относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 94, 28.4.1970 г., стр. 13). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1287/95 (ОВ L 125, 8.6.1995 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ

**ОБЕЗЩЕТИЕ, КОЕТО ТРЯБВА ДА СЕ ПРЕДЛАГА В СЪОТВЕТСТВИЕ
С ЧЛЕН 10**

(екю за 100 kg мляко)

Година	Размер
1984/1985	9,2
1985/1986	10,5
1986/1987	9,7
1987/1988	10,0
1988/1989	12,3
1989/1990	12,9
1990/1991	11,7
1991/1992	11,8
1992/1993	12,4
1993/1994	12,4